06/06/2019

Οι πανελλήνιες δεν είναι το παν για τη ζωή των παιδιών μας

/ Γνώμες

Πρωτοπρεσβυτέρου Αθανασίου Πολ. Τύμπα, Θεολόγου-Μουσικού

Πριν λίγες ημέρες έφυγε για την άλλη ζωή ο γνωστός οδηγός της φόρμουλα ένα Νίκι Λάουντα. Αυτός σε μια από τις τελευταίες του συνεντεύξεις δήλωσε: «στη ζωή μου διδάχτηκα περισσότερο από τις ήττες μου παρά από τις νίκες μου». Συχνά μια αποτυχία μας ανοίγει νέους ορίζοντες για την ζωή και νέα μονοπάτια που μας οδηγούν στην ευτυχία. Ας μην αγχώνουμε οι γονείς τα παιδιά μας για τις Πανελλήνιες εξετάσεις. Το έχουμε μάλλον παρακάνει όπως και το παιδαγωγικό μας σύστημα.

Είναι λογικό και παραγωγικό για την πατρίδα μας το 95% των νέων να έχουν ένα πτυχίο; Τι γίνεται με τις τέχνες, τι γίνεται με την γεωργία, ποιος θα ασχοληθεί με την κτηνοτροφία; Κάποιος γέροντας γεωργός προχθές στην κρατική τηλεόραση έλεγε, πως αν φύγουν οι Αλβανοί και οι λοιποί αλλοδαποί από την χώρα μας θα μείνουμε νηστικοί διότι κανείς πια Έλληνας δεν είναι ικανός να μαζέψει πατάτες, φράουλες και τα υπόλοιπα φρούτα που παράγει η Ελληνική γη.

Ίσως γυρίσουμε στις παλαιότερες εποχές, που όταν ένας νέος κατέβαινε στην Αθήνα, πρώτα έβρισκε δουλειά και στην συνέχεια με δικά του χρήματα σπούδαζε. Επίσης ας είμαστε ρεαλιστές. Σήμερα με την παρούσα κρίση στην Ελλάδα ένας νέος, π.χ. καθηγητής, θα διοριστεί στα σαράντα πέντε του χρόνια. Έως τότε θα κάθεται; Δεν πρέπει να βρει μια δουλειά για να βγάζει τα καθημερινά του έξοδα; Πόσοι νέοι και νέες σήμερα δεν είναι γεμάτοι απελπισία και κατάθλιψη, διότι συνειδητοποίησαν ότι τα πολλά γράμματα και οι πολλές ώρες που πέρασαν μπροστά σε ένα υπολογιστή δε μπορούν να τους εξασφαλίσουν το καθημερινό τους φαγητό!

Η σημερινή κρίση απέδειξε ότι είναι μεγάλο λάθος οι γονείς να μαθαίνουν τα παιδιά τους μόνο να διαβάζουν για να αποφύγουν τις γεωργικές ή τις κτηνοτροφικές εργασίες. Τόσα μορφωμένα παιδιά, που είναι άνεργα και περνάνε το χρόνο τους στις καφετέριες, δεν θα έπιναν πιο αξιοπρεπώς τον καφέ τους, αν κάθε σπίτι είχε ένα-δύο στρέμματα, όπου θα μπορούσαν να περιποιηθούν λίγα δέντρα ή λίγα ζώα προς όφελος της οικιακής οικονομίας; Ο άνθρωπος προέρχεται από το χώμα, γι’ αυτό διαταράσσεται ψυχικά όταν δεν ξέρει να φυτέψει έστω λίγα λουλουδάκια στη βεράντα του σπιτιού του.

Ο Άγιος Γέροντας Πορφύριος κάποτε σε ένα χωριό της Εύβοιας, στο κήρυγμα της Κυριακάτικης Θείας Λειτουργίας, άρχισε να διδάσκει πώς φυτεύονται τα οπωροφόρα δέντρα και προέτρεψε τους γονείς να μάθουν στα παιδιά τους όλες τις γεωργικές εργασίες. Στο τέλος κάποιοι χριστιανοί τον ρώτησαν, τι σχέση έχει αυτό το κήρυγμα με την πνευματική ζωή. Αυτός τους απάντησε πως παρατήρησε ότι πολλά παιδιά στο χωριό τους, επειδή δεν εκτίμησαν ποτέ με πόση περιποίηση γίνεται ένα δέντρο καρποφόρο, έκλεβαν τους καρπούς από τα δέντρα των γειτόνων, ενώ αυτά τα παιδιά και σχεδόν όλα τα παιδιά του χωριού τις περισσότερες ώρες τους τις «σκότωναν» γεμάτα μαλθακότητα και τεμπελιά στο καφενείο του χωριού.

Η ενασχόληση με τη γη, την κτηνοτροφία και τις τέχνες πρέπει να γίνεται από το γυμνάσιο. Εμείς εάν το παιδί μας είναι μαθητής του δέκα επτά ξοδεύουμε χιλιάδες ευρώ να του κάνουμε ιδιαίτερα, να το στείλουμε στα καλύτερα φροντιστήρια ώστε να του «φυτέψουμε» με το ζόρι τα γράμματα στο κεφάλι για να περάσει στο Πανεπιστήμιο, να κάνει μεταπτυχιακό, διδακτορικό και στο τέλος να μείνει άνεργο και ανίκανο να σηκώσει το χεράκι του να βάλει νερό να πιει. Από την πρώτη λυκείου τα παιδιά πρέπει όσα δεν είναι ικανά για τα γράμματα να πηγαίνουν στα επαγγελματικά λύκεια για να μαθαίνουν μια τέχνη ή την ενασχόληση με την γη.

Τέλος αγαπητοί γονείς, ποια είναι η αγωνία μας για τα πνευματικά χαρίσματα των

παιδιών μας; Ποια η αγωνία μας για το αν έχει έναν καλό πνευματικό το παιδί μας που θα το συμπαρασταθεί και θα το συμβουλέψει σωστά στις δύσκολες στιγμές της ζωής του; Λείπουν οι ισορροπημένοι άνθρωποι από την κοινωνία μας και από όλα τα επαγγέλματα. Λείπουν οι σωστές οικογένειες. Οι περισσότεροι σήμερα είναι χωρισμένοι. Δεν πρέπει να αγωνιούμε για το τί οικογένειες θα κάνουν αύριο τα παιδιά μας; Κανένας νέος που διάλεξε τον δρόμο της αρετής και της αγιότητος δεν πρόκειται να απελπιστεί από κάποια αποτυχία σε εξετάσεις ενώ σίγουρα στην ζωή του θα ευτυχίσει με όποιο επάγγελμα και επιλέξει.

Ας ευχηθούμε καλή επιτυχία στα παιδιά μας και ας γίνει αυτό που η πρόνοια του Θεού επιτρέψει για την ωφέλεια της αθάνατης ψυχής τους.